

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 21. Hoe Bernardvs nu in sijn ruste zijnde, vvederom naer Roomen ontboden vvort, ende de schoone vermaeninghe die hy sijne Religieusen gheest voor sijn vertreck.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

CAPITTEL XXI.

Hoe BERNARDVS nu in sijn ruste zijnde, vvederom naer Roomen ontboden vvort , ende de schoone vermaeninghe die hy sijne Religieusen gheeft voor sijn vertreck.

Als BERNARDVS nu sommighen tijdt besich hadde gheweest met den Gheestelijken Bzupdegom ende Bzupde te spreken / in't uyt-leggen der liefelijcke Lof-sanghen diemen noemt Cantica Canticorum, soo heeft hy tjdinghe van Roomen banden Paus Innocentius ende de Cardinaelen ghekreghen / om terstont naer Roomen te comen / ende de Kercke behulpsaem te wesen. Hy heeft sijn selve so seer verexcuseert als hy kost / midts dien hy nu tot stilte ende ruste comen was ; maer siende dat sijne excusen niet en holpen / ende dat den noot der Kercke seer groot was / noch sijn selven niet wel verexcuseeren en kost / heeft ten lesten gheantwoort dat hy de reyse aenbeerden soude : maer eer hy van Claubaur vertroock / heeft hy sijne beminde Religieusen t' saemen gheroepen / ende

Bernardus vvort tot Roomen ontboden. Excuseert hem, maer te ver-gheefs.

tupter herten suchtende / gheseyt: **Ghy-**
 lieden siet ende hoorz daghelijck wat een
 schadelijcke verbolginghe de **H. Kercke**
 onderstaet / t fengjn van Petrus Leonis dat
 uyt Italien ende Aquitanien verdwonen
 is / heeft tot andere plaetsen sich ver-
 thoont / de booz-staenders des Schisma
 deser landen zjn altesaemen verdruct: **Hoe de**
 de meeste des Roomsche Edel-lieden en-
 de ghelovighe volghen Innocentium, die
 nochtang de ingedthepdt Petri Leonis
 ende sinder aenhanghers vreesende / en
 verben in't openbaer niet belijden dat
 Innocentius den waerachtighen Paus
 is: want Petrus Leonis heeft veele we-
 derspannighe menschen met ghelddt ver-
 willight / ende haer Casteelen ende ster-
 ke plaetsen tot sijn gherief / teghen die
 boosch volck vesteert noch enen crjgh;
 dooz u lieden ghebeden ende lof-sanghen
 sal Jericho vallen / ende ophessende met
 Moyses u handen tot Godt / sal den ver-
 wannen Amalech de vluchte nemen; Io-
 sue beght / ende op dat sijn victorie dooz
 de lenghde des daeghs te grooter soude
 wesen / heeft soo seer niet ghebeden als
 ghecommandeert dat de Sonne blijven
 staen soude. Ter wijlen wy bechten /
 brenght ghy-lieden onderstandt / ende
 met ootmoedighe herten / vereyscht de
 Godelijcke hulpe. Doet 't ghene dat

De ver-
 maenin-
 ghe die
 hy sijne
 Religieu-
 sen geeft.

Hoe de
 saecke vā
 Petrus
 Leonis
 tot Roo-
 mē staet.

Vermaē
 haer tot
 bidden.

Schoone
vermae-
ninghe
voor een-
igelijck
om nie-
mande te
oordeele.

ghy-lieden doet / ende blijft staen daer
ghy-lieden staet / ende al ist dat ghy-lie-
den gheen knaginghe van conscientie en
hebt / en oordeelt daerom niet dat ghy-
lieden rechtbeerdigh zyt; want Godt
alleen die hy rechtbeerdicht / oordeelt hy /
ende aen den alderbolmaecksten is het
strenghe oordeel Godts onbekent. En
acht het oordeel der menschen niet veel /
noch u eyghen ende eens anders oordeel
voor goet houdende / maer staet soo onder
de vreesse Godts / dat ghy-lieden noch
dooz yemant te oordeelen verheben en
wozt / noch een anders oordeel achtende /
u begheeft tot spottinge / maer acht u
altijdt voor onbequaeme dienaeren. Ick
moete gaen daer my d'oetmoedicheydt
roept / ende de bewaerensse van u lieden
met dit huys bebele ick Godt / op
wiens barmherticheydt hetrouwende /
desen arbejdt aen-neme.

CAPITTEL XXII.

Hoe BERNARDVS naer Roomen
reyst, ende veele vande aen-han-
gers van Petrus Leonis veruint.

Bernar-
dus reyst
naer Roo-
men,

NMer dat BERNARDVS het bobel
schreben vermaen ghedaen hadde
is met groote dwoefhejdt synder keli-
gheusen